

زیست نامه ژاله ~~اصفهان~~ اصفهانی

سال تولد ۱۳۰۰، روز و ماه نامعلوم، متولد اصفهان،
خیابان شیخ بهائی، کوچه مجلسی، در خانواده مالک. نام پدر:
ابوالقاسم. نام مادر: منور. شعر گوئی: از هفت سالگی برای عروسک
ها. نخستین غزل در ۱۳ سالگی. انتشار اشعار از دوران دبیرستان
"بهشت آئین" در روزنامه های "سپننا" و "اخر". یکی از سه
دختری که اول بار در اصفهان در بانک ملی ایران استخدام شدند. چاپ
مجموعه اشعار "گل های خوررو" ۱۳۲۳ در تهران. گذراندن سال
دوازدهم ادبی در دبیرستان "نوربخش" در تهران. پذیرش در دانشکده
ادبیات دانشگاه تهران، ۱۳۲۵. شرکت و شعر خوانی در نخستین
کنگره نویسندگان ایران در تهران، تیر ماه ۱۳۲۵.

سفر به تبریز در مهر ماه ۱۳۲۵ به منظور ازدواج با افسر
هوائی - شمس الدین بدیع تبریزی. در آذر ماه همان سال خروج از
ایران همراه همسرش. فراگیری زبان های روسی و آذری در اتحاد
جماهير شوروی سابق. ترجمه هزار بیت شعر شاعران کلاسیک و
معاصر آذربایجان به شعر فارسی. تحصیل در دانشگاه دولتی
آذربایجان از سال ۱۳۲۸ تا ۱۳۳۲ (۱۹۴۹ تا ۱۹۵۳) و دریافت فوق
لیسانس در رشته ادبیات.

سال ۱۳۲۸ (۱۹۴۹) تولد فرزند اول، بیژن. سال ۱۳۳۳
(۱۹۵۴) تولد فرزند دوم، مهرداد. سال ۱۳۳۳ (۱۹۴۵) عزیمت به
مسکو. از ۱۳۳۳ تا ۱۳۳۸ (۱۹۵۴ تا ۱۹۵۹) گذراندن دوره دکترا در

+ منتقدان بر آنند که این از چاپ دربار رسد، بروسی احمدصافی، این نسخه کتاب
اولین مجرم شراس زن ایران است که نشر شده.

رشته ادبیات در دانشگاه دولتی مسکو ، بنام "لاماتوسف" و دفاع از تز دکتری "در باره زندگی و آثار ملک الشعراء بهار" به فارسی و روسی .

از سال ۱۳۳۹ تا ۱۳۵۹ (۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰) کار تحقیقی ادبی در آکادمی انستیتوی ادبیات جهانی بنام "ماکسیم گورکی" در مسکو و نگارش آثاری از جمله : "نیما یوشیج - پدر شعر نو" ، سال ۱۳۳۹ (۱۹۶۰) که به زبان روسی چاپ شد . "شعر نو چیست؟" ، " بررسی و تطبیق آثار شاعران نوپرداز ایران ، افغانستان و تاجیکستان" ، "منظومه های فارسی معاصر" ، گزینش اشعار شاعران نوآور ایران برای ترجمه آنها به شعر روسی ، رساله "عارف قزوینی - شعر و موسیقی مبارزش" ، ترجمه چند نمایشنامه از زبان آذری . مقالات متعدد و سخنرانی ها در کنفرانس های ادبی بین المللی ، هیچکدام از این نوشته ها به شکل کتاب چاپ نشده است .

انتشار بیست مجموعه برگردان شعر ژاله به شعر روسی ، آذری ، و زبان های دیگر مثل شوروی سابق . چاپ هفت مجموعه به خط فارسی و سیرلیک در تاجیکستان . ترجمه و چاپ بسیاری از اشعار ژاله به زبان های چکی (توسط پیوفسور ایرژی بچکا) و نیز به زبان های عربی و کردی (توسط محمد ملا کریم) .

نگارش چند منظومه دراماتیک و همکاری با کارگردانان تاتر . اجرای منظومه "پرستو" توسط آهنگساز تاجیک - فتاح آدینه به شکل اوپرا در صحنه اوپرا باله بنام صدرالدین عینی در تاجیکستان در سال های ۱۳۵۹ (۱۹۶۰)

سال ۱۳۴۴ (۱۹۶۵) انتشار مجموعه "زنده رود" در مسکو که

مؤلف را در ایران ممنوع القلم بشمار آورد. سال ۱۳۵۸ تجدید چاپ
"زنده رود" در تهران.

سال ۱۳۵۹ بازگشت به ایران و چاپ مجموعه اشعار "اگر
هزار قلم داشتم" در تهران. چاپ و پخش بیشتر شعرهای این کتاب
در مجموعه "نقش جهان" در مسکو سال ۱۳۵۹.
از سال ۱۳۶۱ زندگی در لندن.

چاپ مجموعه "البرز بی شکست"، سال ۱۳۶۲ و تجدید چاپ
آن در نیویورک در سال ۱۳۶۵.

انتشار مجموعه "ای باد شرطه" در ۱۳۶۵ در لندن. "هر
گلی بوئی دارد"، ترجمه آثار شاعران روس و ملل دیگر شوروی سابق
در سال ۱۳۶۴ در لندن.

انتشار "خروش خاموشی"، گزینه ای از دیوان در ۱۳۷۲
(۱۹۹۲) در سوئد.

انتشار "سایه سال ها"، نظریات تا پایان ۱۳۷۲ در ۲۰ صفحه که
چاپ نخواهد شد. آلمان سال ۱۳۷۹

تکرار اول شعرهای تازه و گذشته برای کتاب آینده.....

اد. (مهر)

لندن تیر ماه ۱۳۷۳

"سرود جنگل" سال ۱۳۷۴ لندن

ترجمه پرواز ۱۳۷۵ لندن

"سویج در سوئد" آلمان سال ۱۳۷۵

جانه دگر بعد از اختلاف خانم و آقا جان ابتدا به نام دفتر سال بوده
که خانم می خواند که او را زواله می نامیدند و آقا جان اهل اصفهان است که
نام پرستار بهرستانى القلمی بوده است. لذا ^{بسیار} نام اهل را در
تسهل شده دفتر جان به ثبت ^{بسیار} که می باشد برای شخص صفا نه تا فواید
بوده است. او از ۱۳ سالگی در بخشى ^{بسیار} نام و تخلص زواله را به کار
برد و از آن پس زواله ^{بسیار} "لوش" ^{بسیار}
دانشی محقق که زواله ایرانی بود، به زبان فارسی و دیگر زبانها ^{بسیار}
مسا که که از درستی نام فارسی ضایع نگید. شاید هم بی خود. اما همین بوده
و هست. چند بار برای ^{بسیار} نام اتمام کرد اما در وقت نگرد

اسات استانه هم وقت با عید نام در کتب دیگر بوده است. نام ماس
بید سلطان ^{بسیار} از دیوانت نامتقریه اتحاد کوردی ^{بسیار} او زواله را
بید ^{بسیار} فانی ^{بسیار} همش. ط ۱۳۲ سال کن به ۱۳۲۰ سال آرا کرد
در روسیه و همسر ^{بسیار} بودی به نام زواله بید است رایت
در اصفهان او را زواله رنده ^{بسیار} نامیدند چون ^{بسیار} ^{بسیار}
به نام ^{بسیار} در کتب ^{بسیار}
و کتاب پیام حدود ^{بسیار} کتاب "ساعران اصناف"
او را زواله اصفهانی نامیدند که باشد. ^{بسیار} ^{بسیار} او
همین عو نام کافرانست و علی اصفهانی در سال ۱۳۲۵
در بخش ^{بسیار} ایران زواله را زواله
اصنفاقی خوانند

زولت نامه

دوستان ما چیک از من می پرسند شعری سارا با عینون با دعا کرد ؟
 آماره در جمهوری که شعری پیشین بویزه در مابعدگان همیشه با نام زاله بدیع شعر
 می شد و خوانندگان سارا با این عنوان می شناسند. چرا سارا در ایران و در شعری
 خارج زاله اصفهانی می مانند ؟

(۱۹۴۷)

پاسخی: تحلیف و رضای من همیشه زاله بوده و خواهد بود. نخستین مجموعه می
 شعری سال ۱۹۴۷ در تهران به نام زاله چاپ شد (گل آبی خود رو)
 وقتی همراه همسر همس الدین بدیع به شعری پیشین زخم بدیع نام
 فایل من شد که دو پیرمان برون شهر آدمم با همین فایل هستند.

پس از فریب من از ایران، هم تهران اصفهانی ام در کتاب «سازگار
 اصفهان» لقب اصفهانی را به من دادند که با همین لقب شعری در ایران
 و در خارج منتشر می شوند. ضمناً نام فایل بدی من در یا بدی هم سلطان است.

بنا بر این بریک از من سه نام فایل برام معتبر است.
 از آن جایی که پیش از مجموعه شعری هم به اصل و ترجمه (صفت مجموعه در مابعدگان)
 در شعری پیشین با عینون زاله بدیع زنت را یافته و دارک دگریم نیز با این
 نام است، لذا بهتر است امروز هم نام فایل بدیع در مابعدگان در وسیه به کار
 برده شود و در ایران و خارج لقب اصفهانی برام باقی بماند.

بهمر حال من دوستدار مابعدگان ام و از روزگارم بهره افروز
 به آراش، روشنی و پیرزی برسد.

زاله
 ۱۷ خرداد ۱۹۶۵

کتاب مابعدگان لقب اصفهانی را از نخستین نشریتهای ایران سال ۱۳۲۵ گرفته
 که علی اصفهانی و ملک الشعراء زاله را با آن نام یعنی اصفهانی نامیده اند